

در چهارسال گذشته برما چه گذشته است ؟
" تحقیر ملت و فرو کاستن منافع ملی "

بدون تردید می‌توان گفت که چهارسال گذشته برای ایران و ایرانیان سخت‌ترین دوران پس از انقلاب بوده است. بسیاری از صاحب‌نظران عملکرد دولت نهم را در این دوره در زمینه‌های مختلف، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی مورد کنکاش و ارزیابی کارشناسی قرار داده‌اند و با استناد به آمار و واقعیت‌ها کارنامه دولت نهم را با دولت‌های پیشین مقایسه کرده‌اند. حاصل این گزارش‌ها نشان می‌دهد که نه تنها دو شعار اصلی آقای احمدی‌نژاد "مبارزه با فساد" و "تأمین عدالت" محقق نشده بلکه خود عامل گسترش فساد و بی‌عدالتی در عرصه‌های مختلف بوده است.

به رغم افزایش بی سابقه قیمت نفت در این دوره و درآمد حدود ۲۷۰ میلیارد دلار یعنی بیش از سه برابر متوسط درآمد نفت در چهار دوره پیشین^۱ در اثر سوء مدیریت دولت نهم و قانون‌گریزی شدید، سلامت اقتصادی کشور با سقوط ۵۴ پله‌ای در فهرست مالی کشورها موجب نرخ تورم دورقمی، نرخ بیکاری دورقمی، صندوق ذخیره ارزی تقریباً خالی و گسترش دامنه فقر و افزایش شکاف طبقاتی (نسبت درآمد دهک اول به دهک آخر ۲۱ برابر) شده است. پیامد سیاست‌های اقتصادی دولت نهم بحرانی شدن تولید در بخش‌های صنعت، کشاورزی و خدمات و مختل شدن گردش اقتصادی کشور بوده است که امروز برای همگان در عرصه‌های مختلف مشهود است. مایلم در اینجا این نکته را مورد تأکید قرار دهم که کارنامه دولت نهم بیش از آثار مخرب در بخش‌های اقتصادی که برای کارشناسان و مردم ملموس است و حتی در بخش‌های سیاست داخلی و بین‌المللی که پیامدهای خطیری در راستای نقض امنیت ملی در پی داشته است، عملکرد دولت نهم در حوزه نقض حقوق شهروندی و آزادی‌های قانونی از اهمیت بیشتری برخوردار است و پیامدهای جبران‌ناپذیری مادی و معنوی بر جای گذاشته است.

تحمیل شرایط نظامی - امنیتی بر جامعه، سلب آزادی‌های قانونی تصریح شده در قانون اساسی و حقوق شهروندی به ویژه آزادی بیان و عقیده تشدید فشار بر مطبوعات و رسانه‌ها و سرکوب جنبش‌های جامعه مدنی، دانشجویان، کارگران، معلمان، زنان و احزاب سیاسی و بازداشت‌های خودسرانه و فشار بر اقلیت‌های قومی و مذهبی چون تخریب مراکز مذهبی در اویش‌گنابادی و سرکوب و بازداشت آنان و محدودیت‌های خلاف قانون پیروان مذاهب رسمی به ویژه اهل

۱- براساس آمار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران درآمد صادرات نفت و گاز در سالهای ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۵ معادل ۱۲۶ میلیارد دلار و در سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴ معادل ۲۲۶ میلیارد دلار بوده است.

تسنن و مداخله در حوزه شخصی شهروندان با عنوان گشت ارشاد و ... آنچنان در این دوره گسترش یافته است که اخبار آن در رسانه ها بطور گسترده بازتاب داشته است.

علاوه بر موارد یاد شده اقدامات غیر اخلاقی مانند ارائه اطلاعات و آمار نادرست ، ادعاهای بی‌پشتوانه مانند داستان هاله نور !! ، دفاع از وزیران خلافکار ، توزیع چک پول بین مردم به ویژه اخیراً در خوابگاه دانشجویان دانشگاه تهران ، توزیع هدایا از جمله سیب زمینی مجانی بین مردم برای جلب آراء مردم و در واقع توهین به شخصیت، کرامت و شعور مردم و تحقیر ملت ایران است زیرا شعور و هوشمندی مردم ایران را نادیده گرفته اند.

آمار تکان‌دهنده مهاجرت نخبگان که به دفعات در رسانه ها منعکس شده است (حدود ۱۸۰ هزار نفر در سال) ، فرار استعدادهائی است که ادامه کار و زندگی را در شرایط ایران غیرقابل تحمل ارزیابی می‌کنند و به رغم پیوندهای عمیق ملی با ایران و خانواده‌ها و زادگاه خودشان ، زندگی در شرایط غربت را ترجیح می‌دهند. اما کسانی که مهاجرت برایشان امکان‌پذیر نیست دچار آسیب‌های اجتماعی شده‌اند که آمار منتشر شده آنها در رسانه ها واقعاً تکان‌دهنده و تأسف‌بار است. افسردگی و انفعال عمومی ساده ترین و اولین پیامد چنین شرایطی است که در سطح جامعه کاملاً مشهود است.

بر این پایه تغییر مدیریت اجرائی کشور در راستای دستیابی به مطالبات تاریخی ملت ایران که در اصول و آرمان‌های اولیه انقلاب سال ۵۷ نیز تبلور داشت و در اصول فصل‌های سوم و پنجم و هفتم قانون اساسی نیز تصریح شده است ضروری است. گفتمان تغییر تنها مطالبه اصلاح طلبان نیست بلکه شرایط کشور آنچنان خاص و خطیر شده است که حتی بخش قابل ملاحظه‌ای از محافظه کاران و روحانیون نیز که از نزدیک واقعیت‌های جامعه را رصد می‌کنند به مخاطرات ملی تداوم مدیریت موجود پی برده‌اند و احساس نگرانی خود را ابراز داشته اند. تغییر آراء نمایندگان محافظه کار مجلس و نمایندگان مجلس خبرگان رهبری در انتخابات اخیر آن مجلس و همچنین تغییر آراء جامعه مدرسین حوزه قم و جامعه روحانیت مبارز تهران در حمایت از نامزدی آقای احمدی نژاد این واقعیت جامعه را بطور آشکار نشان می‌دهد.

مجموعه واقعبیت‌های یاد شده نشان می‌دهد که اکثریت قاطع ملت ایران خواهان تغییر مدیریت اجرایی کشور هستند و در دادن رأی اعتراض (Protest Vote) به آقای احمدی نژاد هماهنگ و هم آوا شده‌اند.

مطالبه اصلی از رئیس جمهور منتخب

در دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، احزاب و گروه‌های سیاسی - اجتماعی بیش از پیش بر مطالبه محوری و ضرورت ارائه برنامه توسط نامزدهای ریاست جمهوری تأکید ورزیده‌اند.

نامزدهای اصلاح طلب نیز در زمینه‌های مختلف به ویژه حقوق بشر برنامه‌های خود را ارائه داده‌اند و طبیعی است که مردم با بررسی سوابق نامزدها و مواضع و برنامه‌ها و ظرفیت نامزدها برای تصدی مدیریت اجرایی کشور می‌توانند به یکی از دو نامزد اصلاح طلب آقایان مهدی کروبی و میرحسین موسوی که ارجح تشخیص می‌دهند رأی بدهند.

اما مطالبه اصلی مردم از رئیس جمهور منتخب دوره دهم باتوجه به شرایط چهار ساله گذشته در وحله اول "حق حیات شهروندی" است تا با اصلاح فضای سیاسی - اجتماعی جامعه و بازسازی روحیه مردم زمینه برای اجرای برنامه‌های توسعه کشور و پاسخ به مطالبات مردم در عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی فراهم شود.

از ماست که بر ماست!

چگونه آقای احمدی نژاد رئیس جمهور شد و هزینه‌های سنگین بر کشور و ملت ایران تحمیل گردید؟ پاسخ به این سؤال در آستانه انتخابات پیش رو می‌تواند بسیار آگاهی‌بخش باشد. بررسی عملکرد خودمان در انتخابات شورای شهر دوم نشان می‌دهد که چگونه زمینه‌های این انتخاب پدید آمده است. اگر مردم در انتخابات شورای شهر دوم به انتخابات واکنش منفی نشان نمی‌دادند بطوریکه در شهر تهران فقط حدود ۱۱ درصد واجدین شرایط رأی در آن شرکت کردند هرگز گروه ناشناخته‌ای به نام "آبادگران" نمی‌توانستند بر کرسی‌های شورای شهرتکیه زنند و آقای احمدی نژاد از امکانات شهرداری تهران بعنوان سکوی پرش برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری دوره نهم بهره‌برداری کند. اگر در دوره دوم انتخابات نهمین دوره ریاست جمهوری در سال ۸۴ نیز مردم حضور پررنگتری داشتند و برای "اعتراض" به آقای احمدی نژاد "رأی اعتراضشان" را به نام آقای هاشمی رفسنجانی در صندوق‌های رأی می‌ریختند، امروز ما شاهد واقعیت‌های تلخ چهار سال گذشته نبودیم....

دموکراسی فرآیندی است یادگرفتنی. امروز ایرانیان در داخل و خارج از کشور با بکارگرفتن تجربیات چند دوره انتخابات اخیر آموخته‌اند که - در شرایط کنونی - با حضور و شرکت در انتخابات مؤثرتر از خانه نشینی می‌توانند بر روند تحولات کشور اثر بگذارند. در این انتخابات نیز برای دادن رأی منفی و اعتراض به عملکرد دولت نهم می‌توانیم به یکی از نامزدهای اصلاح طلب رأی دهیم و با بالابردن میزان مشارکت باتوکل بر خداوند بزرگ و همکاری و هماهنگی مردم شریف ایران از تداوم وضعیت موجود جلوگیری کرده و راه را برای دستیابی به مطالبات تاریخی مردم به تدریج هموار سازیم.